

بهدران نهحمده حهیب

نیوهی دنیا لهکه

«خوا له قورئان ناو لهکی هاوردییه»، مام نهسعهده، پیاویکی بهتەمەنی گوندهکهی ئیمه بوو، وای دهگوت. ئەم گونده لهک نشینهی دهستی ههولیر، زۆریهی دانیشتوانهکهی کۆلهوار بوون، ئەوانهی خویندهوارییان ههبوو چووویون له شار دهژیان. مام نهسعهده نمونهی بۆ ئیسپاتی قسهکهی دههینایهوه "الم نشرح لك صدرک"، یاخۆ: "ورفعنا لك ذکرك". ئیمه بهم قسانه سهرسام دهبووین، تازەش چووویوین بۆ قوتابخانه، خویندهوارییهکهمان باییی ئهوهی نهدهکرد بزانی ئهم بهلگانه راستن یان نا.

ههروهها دهیگوت: «لهک له ههموو دنیادا ههیه، بچی بۆ ههه جییهک تووشی لهک دهبی». ئیمهی مندال بهم قسانه بهختهوهر دهبووین.

ئیسته، ئەو دهمانهی ئەم جۆره قسانهه دینهوه بیر، بزهییهک دیته سهه رووم، خویشحال دهیم بهسادهی مام نهسعهده و تهواوی خهکی گوندهکهمان. ئەو پیاوه بی ئهوهی خویندهوارییهکی راستهقینهی ههبی، ئەمسهر تا ئەوسهری قورئانی دهخویندهوه. بیگومان ههچی لی حالی نهدهبوو مهگه بهخهیاالی خۆی دهنگوباسیکی بۆ لهک یان بۆ شتیکی تر تیدا دۆزیبیتهوه.

له تهمهنی داهاووی خوهدا بۆم دهركهوت قسه و بهسهرهاتی سهیر و سهمهره لهناو

زۆریه‌ی ره‌شه‌ خه‌لکی کوردستاندا له‌باره‌ی له‌که‌وه‌ هه‌یه. له‌به‌رئه‌وه‌ له‌ هه‌ر جێیه‌ک بمگوتایه‌ من له‌کم، پێ ده‌که‌نین. ئه‌مه‌ش تا راده‌یه‌ک سه‌غله‌تی ده‌کردم. به‌لام له‌ناو له‌که‌کان خوشماندا له‌ هه‌ندیک بۆنه‌دا ئه‌و قسه‌ سه‌یرانه‌م ده‌بیسته‌وه‌. جارێکیان له‌ سه‌ره‌تای لاویمدا ژماره‌یه‌ک له‌و به‌سه‌ره‌تانه‌م کۆکرده‌وه‌ و ویستم له‌ کۆوارێکدا چاپیان بکه‌م. یه‌کیک له‌ پیاو خێله‌کییه‌ ناسراوه‌کانی له‌ک ئاماژه‌یه‌کی بۆ ناردم تا شتی وا نه‌که‌م. منیش ده‌ستم له‌ بیروکه‌که‌ هه‌لگرت نه‌وه‌کا کاره‌که‌م بیی به‌مایه‌ی شه‌رم بۆ له‌که‌کان. زۆریه‌ی ئه‌و چیرۆکانه‌م له‌ دایک و باوکه‌وه‌ وهرگرته‌بوو. به‌بیرم دیته‌وه‌ یه‌کیکیان چیرۆکی ئه‌وه‌ بوو چون جارێکیان له‌ک فیلیان له‌ خوا کردوه‌. وا لێرده‌ا ده‌یگێرمه‌وه‌:

وه‌رزی به‌هاره‌، کۆمه‌لێک ماله‌ له‌ک له‌ هه‌وارێکدا له‌ ره‌شمال ژیان به‌سه‌ر ده‌به‌ن. رۆژێکیان بریار ده‌ده‌ن هه‌وار بگوازنه‌وه‌ بۆ شوینێکی تر. ره‌شمال هه‌لده‌وه‌شینه‌وه‌ و مال له‌ ولاخ و چاره‌وێ بار ده‌که‌ن. کتوپر نه‌ی باران ده‌ست پێ ده‌کات. ئه‌مه‌ش ده‌بی به‌مایه‌ی نارمه‌تی و دلێراوه‌کیان. ده‌چن بۆ لای مامۆتک تا چاره‌سه‌رێکیان بۆ بدۆزێته‌وه‌ نه‌وه‌کا باران و ره‌هێله‌ی به‌هار له‌ رێگه‌دا په‌رێشانیان بکات. مامۆتک کێیه‌؟ پیاوی ژیر و ئاوه‌زدار له‌ناو له‌کدا پێی گوتراوه‌ مامۆتک، مامۆتک ده‌چێته‌ سه‌ر به‌رزاییه‌ک و هاوار ده‌کات: «بارانه‌ مه‌واره‌ مه‌واره‌ ئیمه‌ بار نه‌که‌ین»، پاشان رووی بۆ لای خزم و که‌سه‌کانی وهرده‌گێڕی و ده‌لی: «شیو و شیو، ده‌نگ داروچووتان نای». ئه‌م چیرۆکه‌ گوايه‌ مامۆتک گوتویه‌تی ئێوه‌ دۆلا و دۆل برۆن و ده‌نگتان نه‌یه‌ت، منیش خواتان بۆ ده‌خافلینم.

ئه‌م چیرۆکه‌ بۆ گالته‌وه‌گه‌په‌ ئه‌گینا له‌ناو کورددا که‌سیک فره‌ ژیر و وردبێن بێ، به‌زاراوه‌ پێی ده‌لێن "وه‌ک مامۆتکی له‌کان وایه‌". به‌دریژایی میژوو، له‌ک وه‌ک زۆریه‌ی کورد له‌ ژیانکی خێله‌کیانه‌ی ساده‌ و دوور له‌ شارستانه‌تی ژیاون و به‌زانینی زگماک بیران کردوه‌ته‌وه‌ و جوولانه‌ته‌وه‌.

له‌ک له‌که‌یه‌وه‌ له‌ ناوچه‌ی لوورستان له‌ باشووری رۆئاوی ئێراندا نیشه‌جێن؟ دیار نییه‌، به‌لام زۆر له‌میژیه‌ ئه‌و هه‌ریمه‌ وار و زیدی سه‌ره‌کیی ئه‌وانه‌. به‌هۆی شه‌ر و شوهره‌کانی عوسمانی و ئێرانه‌وه‌ له‌ک بۆ زۆر شوینی تری کوردستان په‌رته‌یان کردوه‌ و هه‌ریمی به‌جی هێشتوووه‌. له‌ کوردستانی عێراق، له‌ سنووری ئێران له‌ ناوچه‌ی خانه‌قینه‌وه‌ گوندی له‌ک نشین ده‌بینی تا ده‌گه‌ی به‌که‌رکووک و هه‌ولێر، ته‌نانه‌ت نێزیکي مووسلێش. میژووونوس محه‌مه‌دئهمین زه‌کی له‌ (کورتیه‌کی میژووی کورد و کوردستان) دا ده‌لی: له‌ک

له كوردستانی تورکیاش ههیه له نیزیکی شاری ئەدەنه، بێگومان دەبێ لەوێ زمانی ئاخواوتنیان گۆرابی بۆ کوردیی باکور (دیالەکتی کرمانجی)، وەک چۆن له کوردستانی عێراقیش وردە وردە شیوهی ئاخواوتنی رەسەنی خۆیان لە دەست داوه که شیوهیهکه له دیالەکتی سەرەکیی که لهوێری. زۆریه له که کانی کوردستانی عێراق ئیستا به سۆرانی دەدوین. له گوندهکهی ئیمه دا ئەو دەمە می من منداڵ بووم، له ناو تەمەندارەکاندا ئاخواوتن به شیوهی لهکی بوو. پاشان له ئەنجامی ئەو تیکه لایبیهی شۆرشێ ئەیلوول (۱۹۶۱-۱۹۷۰) له ناو کورددا هینایه کایه و کردنه وهی قوتابخانه به ژماره ی زۆر، نه وهی نوێ زار وهی سۆرانیی وەرگرت.

به بۆچوونی من، هۆی سەرەکی له بلایوونەوهی لهک له زۆر ناوچهی کوردستان و دوورکه و تنه وهیان له زیدی بنه رەتیان، دهگه رپته وه بۆ شه ی و شۆره کانی نیوان سه فهوی و عوسمانی وهک پیشتر گوتم، به تایبه تی بۆ سەر ده می که ریم خانی زهند. هۆیه کی تریش رهنگه ژبانی کۆچه ری بێ، که خیلانی لهک سەر ده مانیکێ زۆری میژوو به م شیوهیه ژباون. ئەمەش وای کردوو هه ندیکیان ناچار بن له ده ره وهی ولاتی کورده واریشدا بگیرسینه وه. له کتیبی (داغستانی من) ی نووسه ری باقاری، ره سوول هه مزه تۆفدا زۆر چیرۆک و ده نگوباس له باره ی له که وه هه یه، بۆ نمونه ده لێ:

«له داغستاندا نه ته وه یه کی زۆر بچووک هه یه پێی ده گوتری لهک، زمانی لهکی ئەوپه ره که ی په نجا هه زار که س قسه ی پێ ده که ن، ناتوانین ژماره ی له وه وردتر ده یین چونکه مندا لیان هه یه هیشتا فیری قسه نه بووه، هی واشیان هه یه زمانی باوکیان له بیر چوو ته وه. لهک که ژماره یان که مه، سهره پای ئەمەش له زۆر شوینی دووری ئەم دنیا یه دا هه ن. نه هاتی و بێ گوزه رانی به هۆی خاکی چه قین و به رده لانیان، به م هه موو سه رزه وینه دا په رت و بلاوی کردوونه ته وه.»

پاشان ده لێ: «له داغستاندا قسه یه ک هه یه ده لێ که شووتی ده شکینی، وریابه نه وه کا له کتیکێ لێ ده رپه ری. ده لێن دایکه له کتیک کوره که ی بۆ ولاتی بیانی به ری ده کرد، پێی گوت: رۆله له ولاتی دوور که شله ساوهر له ده فری شارستانان ده خوێ، سه یری بنی که بزانه که سی خو مانی تیدا نییه.» قسه ی مام ئەسعه ده که ی گونده که ی خو مان بێ به لگه نه بوو که ده یگوت نیوه ی دنیا له که.

با بێینه وه سه ر باسی که ریم خانی زهند (۱۷۰۰-۱۷۷۹). سه رچاوه میژوو بییه کان ریکن

لهسەر ئهوهی کهریم خان لهک بووه و زۆری بهی لهشکرهکهشی پیک هاتوو له خیلانی لهک. رهنکه ئهمش یهکیک بووی له نهینی سهرکهوتنه گهرهکانی. خیلانی لهک بهشهروانی و نهسله مینهوه له دوزمن ناسراون. کهریم خان بۆ ماوهی بیست و ههشت سال فرمانهروای ئیران بووه. ههرچهنده خۆی پیاویکی نهخویندهوار بووه بهلام له سایهی ژیری و وردبینیهوه سهرکهوتنی زۆری بهدهست هیناوه. له گۆرهپانی شهردا لیهاتووکی ویرا و گهرناس بووه و توانیوهتی سهری ناحهزهکانی بکویتتهوه. سهرنجراکیش له ژینامهی ئه و پیاوهدا رهوشتی (لیبوردیهیه) که بهزاراوهی ئهمرۆ پپی دهلین توله رانس. کهریم خان دواي سهرکهوتنی بهسهر ناحهزانیدا، چاوی لی پۆشیون. نهک ههر ئهوه بگره جیگیری و تهناهیسی بۆ دابین کردوون. ئهمش رهوشتیکی بی وینهیه بۆ گهرهپیاوانی ئه و سهردهمه. ههر بۆیهشه، تا ئهمرۆ لهناو کورددا له پال سه لاهه دینی ئه یووی و مستهفا بارزانیدا، کهریم خان یهکیکه لهو سی سهرکرده میژووویهی شانازیان پیوه دهکری.

سهرهراي تیپه رینی ۲۳۰ سال، چیرۆک و بهسهرهاتی بهزهیی و دادپهروهری و لیهاتووویی کهریم خان هیشتا بهسهر زمانی خه لکه وه دهگه رین. له سهردهمی فرمانهروایی ئه ودا خه لک جیگیریان بهژیانی خوینانه وه بینیه و ولات له رووی ئابورییه وه بووژاوه ته وه. له کتیه به میژووویه کاندای چیرۆکیکی خوش باس دهکری وهک نمونه بۆ په رۆشیی کهریم خان بۆ پاراستنی سهر و مالی هاوولاتیانی خۆی. دهلی:

رۆژیکیان بازگانیک هانای بۆ دهبا و دهلی دز کاروانه کهی منیان تالان کردووه، هیزه فریام که وه. کهریم خان تووره دهبی و دهپرسی: باشه خۆت ئه و کاته له کوئی بووی؟ بازگان دهلی نووستبووم. کهریم خان زیاتر تووره دهبی، دهلی: بۆ نووستبووی؟ بازگان دهلی: ئاخو قوربان وام زانی تۆ به ناگای. ئه م وه لامه وا دهکات کهریم خان شهرم بیگری و فرمان به کاربه دهستانی بدات له کیسهی خۆی قهره بووی زیانی بازگانکه بکه نه وه.

به لامه وه سهیر بوو، له کتیه بیکی گۆرانیی فولکلۆریی کوردیدا که له م بیست و پینج ساله ی دوایدا کۆکراوه ته وه، هیشتا ناوی کهریم خان بهسهر زمانی خه لکه وه مابی. کوریتی ئه ویندار که یاره کهی لئی تۆراوه، له خوا دهپارێته وه کهریم خان نوینه ری خۆی بنیری تا ناشتیان بیته وه:

خوای ژووری سهر، کهریم خانی لهک

قاسید بنیری، بمانکاتۆ یهک

جاریکی تر بیرهوهری دهمباتهوه بۆ گوندهکهی خۆمان، دیمه‌نی ساده و ساکاری مام ئەسعه‌د دێته‌وه به‌رچاوم که گوتبووی: «کورم، پیاوه‌گه‌وره‌کان زۆریان له‌کن». راستی بلّیم، من خۆم ئەم قسانەم راسته‌وخۆ له‌ زمانی مام ئەسعه‌ده‌وه نه‌ده‌بیست. کورپکی هه‌بوو هاوڕێ و هاوڕێلان بوو، ئەو بیر و بۆچوونه‌کانی باوکی بۆ ئێمه‌ ده‌گی‌رایه‌وه و بیگومان ئێمه‌ش خۆش‌حال ده‌بووین.

من‌دالّ بووم، تازه‌ مالم‌ان له‌ گونده‌وه‌ گواستبوویه‌وه‌ شار. کتیبکی کوردیم که‌وته‌ ده‌ست که‌ چوارینه‌کانی باب‌ه‌تاهیری عوریانی تیدا کرابوو به‌دیاله‌کتی سۆرانی. له‌ کتیبه‌که‌دا ده‌قه‌ که‌له‌ه‌رییه‌ ره‌سه‌نه‌کانیش له‌ به‌رام‌به‌ر سۆرانییه‌که‌دا نووسرا‌یوونه‌وه‌. ئەو ده‌مه‌ هێشتا شیوه‌ی ئاخوتنی باپیر و داپیرم له‌ گویم‌دا ده‌زینگایه‌وه‌ و وه‌ک ئیستا له‌بیرم نه‌کردبوو. ده‌قی یه‌کیک له‌ چوارینه‌کان به‌ته‌واوی تێ گه‌یشتم بۆ ئەوه‌ی پێویستم به‌هاوکاریی وه‌رگێرانه‌ سۆرانییه‌که‌ هه‌بێ. ئەو رۆژه‌ ته‌واوی چوارینه‌کانم بۆ باپیرم خوینده‌وه‌، فرمیسک به‌ چاوه‌کانیدا هاتنه‌ خواره‌وه‌. ئەو له‌ واتای هه‌موو چوارینه‌کان ده‌گه‌یشتم و ته‌واو چووبوو ناو خه‌یاله‌ قووله‌کانی. بیگومانم له‌وه‌ی ئەو سه‌رچاوانه‌ی ده‌لێن باب‌ه‌تاهیر له‌که‌ بووه‌ راستی ده‌پێکن. پیاوه‌گه‌وره‌کان زۆریان له‌کن.

رێکه‌وتی ژیان چهند سه‌یره‌. گوندمان به‌جۆ هێشت و ئەو قوتابخانه‌یه‌ی له‌ هه‌ولێر تیدا چوومه‌وه‌ به‌ر به‌خویندن، ناوی قوتابخانه‌ی باب‌ه‌تایه‌ری هه‌مه‌دانی بوو. ئەو کاته‌ بۆ هه‌ستی منداڵانه‌ی من ئەو ناوه‌ ناویکی زۆر خۆش بوو. که‌ شه‌ری عێراق ئێران ده‌ستی پێ کرد ناوی قوتابخانه‌که‌ گۆرا، بریارێک له‌ به‌غداوه‌ ده‌رچوو ده‌یگوت نابێ هیچ ناویکی ئێرانی به‌سه‌ر هیچ تابلۆیه‌که‌وه‌ هه‌بێ له‌ عێراقدا. ته‌نانه‌ت له‌ کتیبه‌ کوردیه‌کانیشدا ئەگه‌ر وشه‌ی هاوبه‌ش له‌ نیوان زمانی کوردی و فارسیدا هه‌بووایه‌، که‌ چه‌ندیش زۆرن ئەو وشه‌ هاوبه‌شانه‌، ده‌بووایه‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی بخه‌ریته‌ جێیان.